

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΗΓΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρυση το 1935—Περίοδος Γ΄
Αριθμός φύλλου 326|58

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αι Συνδρομαί ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ένώσεων	δρ. 300
Τραπεζών	
Κοινοτήτων, Έπαυ	» 200
γελ. Όργανώσεων	
Ίδιωτών έσωτ. έτησ.	» 50
» έξαμ.	» 30
Έξωτερικού έτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατά χι-	
λιστόν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Εμβάσματα, αλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ	
Ηγουμένισαν	

ΤΟ ΗΡΩΪΚΟΝ ΤΡΙΠΤΥΧΟΝ

Τὸ αἱματοβαμμένο νησί τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων μετὰ τὴν ὑπὲρ χιλιετῆ ἐνδοξον Ἑλληνικὴν ἱστορίαν του, ἐν συνεχείᾳ ἡ παναρχαία γῆ τῶν Φαραῶ καὶ ταυτοχρόνως ἡ χώρα τῶν γενναίων καὶ υπερηφάνων Μαγνάρων, στενάζουν ὑπὸ τὸ πῆλμα τῶν τυράννων Ἱμπεριαλιστῶν, ἡρώϊκον τρίπτυχον συγκλονοῦν μετὰ τὴν τραγωδίαν τοῦ τοῦς Ἐλευθέρους λαοῦς.

Αἱ ἀγχοί, αἱ ἐκτελέσεις, αἱ θεωρητικαὶ βολαὶ τῶν πολυβόλων καὶ ἀρμάτων μάχης, τὰ ἀέρια φωσφόρον, οἱ ἀνιχνεῖς ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμοί, οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ τοῦ θανάτου, δὲν τρομάζουν τὰς ἡρώϊκας καρδίας τῶν υπερασπιστῶν τῆς ἐλευθέρου γῆς τῶν προγόνων τῶν, δὲν μεινδρῶν τὸ ἡθικόν των, δὲν λογίζονται τὴν σιδηρᾶν θέλησίν των, δὲν κάμπτονται τὸ ψυχικὸν σθένος των.

Τὰ ἀθάνατα λόγια τοῦ Ἐθνεγέρτου Ρήγα Φεραίου «καλὶτερο μὲν ὡς εἰς ἐλευθερίῳ, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιάς καὶ φυλακῆς» ἐπαναλαμβάνουν μετὰ φλογερὸν ἐνθουσιασμόν, ἀπὸ ἑκατομύρια πονεμένα στήθη, ἐλευθέρων πολιορκημένων.

Ὁ πυρὸς τοῦ Κανάρη, ὁ δαυλὸς τοῦ Σαμουήλ, ἡ ἰερὴ φλόγα τοῦ Καφάλι φρεν γοβολοῦν εἰς τὴν χώραν τῶν Πυραμίδων καὶ τῆς Σφιγγὸς εἰς τὴν αἱματοβαφῇ Οὐγγαίᾳ γῆν.

Οἱ ἀτρόμητοι ἀγωνισταὶ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. μετὰ τὸ θυλιλικὸν Διγενῆ τῶν, ἐσάλπισαν καὶ σαλπίζουν τὸν ἐγεγῆρτον τῶν δούλων παῖδων πρωτοπόροι αὐτοὶ τῆς Ἐλευθερίας τῶν καταδυστασμένων λαῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν «Ελευθερία ἢ θάνατος» παρμένη ἀπὸ τὴν πνοὴν τῶν ἀνέμων, τὴν βοὴν τῶν κυμάτων, τὸν ἀντίλαλον τῶν ὀρέων τῆς αἵματος καταβυθισμένης Μεγαλονήσου, ἡλεκτρίζει, ὡς θεῖος σπινθήρ τὰς ψυχὰς τῶν ἡρώϊκων παλληκαριῶν τοῦ Νεῖλου, τῶν μαχητῶν τῆς μαρτυρικῆς Οὐγγαρίας τῶν ἀπογόνων τοῦ Γιάγκο Οὐνιάδου, τοῦ ἐθνικοῦ ἡρώος των, τῶν Πολωνῶν πατριωτῶν, τῶν ἀδαμάστων Τουαρέγης τῆς Ἀλγερίας καὶ Τύνιδος καὶ ἀπ' ἐκεῖ φθάνει μέχρι τῶν ἀκίων τῆς μακρινῆς Σιγκαπούρης. Καὶ ὡς αὐτὰ ζωογόνος ὡς ψυχικὸν ἐλιξήριον δροσίζει καὶ ἐμψυχώνει τοὺς

λαοὺς οἱ ὅποιοι ἀσφυκτιοῦν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν δυναστῶν καὶ μάχονται ἀτενωμένως, τὸν ὑπὲρ τῶν δούλων ἀγῶνα.

Οἱ ψυχικοὶ ἐξευτελισμοί, τὰ Μεσαιωνικὰ μαρτύρια, αἱ ἐξορίαι, ὡς πύρινος κύκλος τῆς Κολάσεως, ὡς κλοιὸς ἀδιάσπαστος στεναγμῶν δακρύων καὶ πόνων περισφίγγουν ὅλον καὶ περισσέτερον τοὺς θαρραλέους μαχητὰς τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ θεῖα δὲ Δικαιοσύνη ὡς Ἄγγελος τῆς Ἀποκαλύψεως ἀγρυπνεῖ...

Εἰς τὸ ἐγκυμονοῦν θυέλλας ταραχῶδες παρὸν καὶ εἰς τὸν ζοφερὸν ὁρίζοντα τοῦ μέλλοντος οὗτο πλανᾶται ἀπειλητικὸν τὸ φάσμα ἐνός τρίτου Παγκ. πολέμου, πολέμου ὀλέθρου πυρηνικοῦ, διαλάμπει ἀκτὶς φωτεινῆς, ὑποφώσκει χαρυνγὴ ἐλπίδος φῶρος, πνεῦμα ἀγαθοποιῶν ἄγγελος παγγόρος, ἡ δὲ συντριπτικὴ πλειοψηφία ληφθεῖσα ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡτις ἐπέβαλλεν τόσον εἰς τοὺς παράφρονες ἡγέτας Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὅσον καὶ εἰς τοὺς Κυβερνήτας τοῦ Κρεμλίνου ὅπως καταπαύσουν τὸ πῦρ καὶ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των οἱ μὲν ἐξ Αἰγύπτου, οἱ δὲ ἐκ τῆς Οὐγγαρίας ἡ ὁποία κεῖται εἰς ἀμόρφους σφρούς ἐρείπων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἀνωτάτου τούτου Ὁμοσπονδιακοῦ Δικαστηρίου ἐνέπλησεν χαρᾶς ὅλα τὰ ἐλεύθερα ἔθνη καὶ ἐπλήρωσεν ἀγαλλιᾶσεως τὰς ψυχὰς των καὶ ἐμψυχώνει πλήρως ἐπὶ τὸ κύρος καὶ τὴν βαρύνει τῶν ἀποφάσεων τοῦ νέου αὐτοῦ Ἀμφικτυονικοῦ Συνεδρίου.

Ὑπὸ τῆς Διεθνούς ταύτης Ἀμφικτυονικῆς Συμπολιτείας εἰς τὸ λανθάνον μέλλον θὰ συζητηθῇ καὶ ἡ προσφυγὴ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν χορήγησιν αὐτοδιαθέσεως καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους τοὺς ὁποῖους καταβασανίζει ὁ δῆμιος Χαρνίγ μετὰ τὰς εἰκοσι χιλιάδας Πραιτωριανούς του.

Πανέλληνες, Ἀπὸ τοῦ Ἐβρου καὶ τῆς Ροδόπης μέχρι τοῦ Γράμου καὶ τοῦ Βίτσι καὶ ἀπὸ τοῦ Ταϊνάρου, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου μέχρι τῆς Λήμνου, τῆς Κύπρου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ ἡ ἀκρόμυς πέραν τῶν ὠκεανῶν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Φραγκλίνου καὶ τοῦ Οὐάσιγκτον ἐκεῖ ὅπου τὸ ἀγαλμα τῆς Ἐλευθερίας καταυγάζει τοὺς λαοὺς μετὰ τὴν ἀσβεστην δά-

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰς ἐξεθέσμεν εἰς προηγούμενον φύλλον. Φαίνεται ὅτι παρὰ τῶν ἐπαύδων τῆς Ἡγουμένισης, οὐτε ἐμελετήθησαν, οὐτε κατενοήθησαν.

Εἰς τὸ θέμα αὐτὸ δὲν δίδεται ἡ προσήκουσα σοβαρότης. Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου Ἡγουμένισης προσέλαβε μορφήν φαιδρότητος. Διότι ὡς φαῖδρος σκέψεις δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς τὰς βὰς ἐπὶ τοῦ ὅποιου τοποθετεῖται τὸ θέμα τοῦτο, τὸ τὸν οὐσιώδες καὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἡγουμένισης καὶ διὰ τὴν σοβαρὰν ἐκπροσώπησίν της. Ἐκλαμβάνεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ τὸ Δημαρχεῖον ὡς Γηροκομεῖον ἢ ἄσυλον τῶν ἀνέργων. Ἄν ὅμως ὡς τοιοῦτον ἤθελεν ἐκληθῇ, θὰ ἔπρεπε νὰ ναστηθῇ ὁ πλῆθος ἀνέργος καὶ ὁ ἕκαστος πλῆθυνος ὑποχρεώσεως (παιδιὰ πρὸς συντήρησιν κ.λ.π.), ὁ ὅποιος θὰ εἶχε καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴ εἴναι δοκιμασμένος εἰς τὰ καὶ νὰ ἦ καὶ χρεωκοπημένος εἰς τὸν δημόσιον βίον του. Καὶ ἀνέργους, ἀνθρώπους τῆς ἀνάγκης, ἔχει πλῆθος ἡ Ἡγουμένισα.

Ἀλλὰ τὸ Δημαρχεῖον δὲν εἶναι φιλάνθρωπικόν Κατάστημα. Εἶναι τὸ Ἰδρυμα τὸ ὅποιον προορισμὸν διάφορον ἔχει. Τὸ ἀξίωμα εἶναι τίτλος τιμητικὸς καὶ ὄχι ἐπαγγελματικὸς. Ὅσοι συγχέουν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀξιώματος μετὰ τὸ ἐπάγγελμα, σημαίνει ὅτι δὲν ἔχουν συνειδηθῇ τὴν σημασίαν τῆς ψήφου των. Καὶ καθίστανται καταγέλαστοι εἰς τὴν κοινωνίαν, δικαιολογούντες κατὰ τοιοῦτον κωμικὸν τρόπον τὰς προτιμήσεις των πρὸς τὸν ἑνα ἢ ἄλλον ἀνεργόν. Ἡ ψήφος εἶναι ἱερὰ καὶ δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν φι-

δα του, ἐκεῖ ὅπου ὑπερῆφαι ἡ κυριαρχία ἡ ἀστεροειδής, νῆς τῆς χώρας τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης εἰς τὴν ὁποίαν πάλλουν μετὰ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν καρδίαι Ἑλληνικαὶ κατὰ χιλιάδας, ἡμεῖς ὅλοι, τὰ τέκνα τῆς Αἰωνίου Ἑλλάδος, τοῦ λίκνου τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς χώρας τοῦ Ὀλυμπικοῦ φωτός, τῆς γῆς αὐτῆς μετὰ τὴν ἐνδοξον ἱστορίαν ὁλοκλήρων χιλιετηρίδων, τῆς πατρίδος τοῦ Σακράτους καὶ Πλάτωνος, τοῦ Ρωδίου καὶ Πραξιτέλους, τῶν ἀρματωλῶν καὶ τῶν κλεφτῶν, τῶν ἡρώων τοῦ 1821, τοῦ 1912 — 1913 καὶ 1940 — 41. ἂς παρακαλέσωμεν ἕκ μύχιον καρδιάς μετὰ ψυχικὴν ἀνάτασιν, τὸν Μέγαν Θεὸν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀόρατον αὐτὴν καὶ ἀκατάβλητον δύναμιν ἡτις κυβερνᾷ τὸ Σύμπαν ὅπως φωτίσῃ τὴν σκέψιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴν, ἀπόφασις ἀνεπηρεάστου δικαιοσύνης καὶ ὑψίστων ἀνθρωπιστικῶν ἰ-

λανθρωπῶν. Ἄν δὲν θελήσουν νὰ ἐννοήσουν τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεών μας, σημαίνει ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται σοβαρῶς διὰ τὰ κοινά. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλουν νὰ παραμερίσουν καὶ νὰ μὴ ἀναμιχθῶν εἰς τὰ κοινά. Διότι θὰ γίνον ἀφορμὴ νὰ διαωνισθῇ εἰς τὸν τόπον μας μία ὑπάρχουσα κατάσταση δουλείας, τὴν ὁποῖαν ὅλοι ὁμολογοῦν καὶ αἰσθάνονται, ἀλλὰ τοὺς λείπει τὸ θάρρος νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν ἀπὸ τῆς σοβαρᾶς πλευρᾶς. Ἀπέναντι ὅμως τοῦ τοῦ, οὕτω πως σκεπτόμενοι καὶ πολιτευόμενοι, ἀναλαμβάνουν σοβαρὰς εὐθύνas, αἱ ὁποῖαι πρέπει σοβαρῶς νὰ μελετηθῶν παρ' αὐτῶν. Ἐπισημαίνουμεν καὶ σημερον τὸν κίνδυνον τοῦτον μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἶναι ἀκόμη καρὸς νὰ μελετηθῇ τὸ θέμα μόνον ἀπὸ τῆς σοβαρᾶς πλευρᾶς τοῦ συμπερόντος τῆς Ἡγουμένισης. Ὅσοι κινούνται ἀπὸ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, ἂς ἀνοίξουν τὸ πνεῦμά των, διὰ νὰ δώσουν εἰς τοὺς ἀνέργους προστατευμένους των, τὰ μέσθ της συντηρήσεως. Δὲν μποροῦν «νὰ μνημονεύουν μετὰ ἐξῆνα κόλλυβας». Διότι ὁ λαὸς τοῦ θὰ ψυγῇ ἀποκλείεται νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸν ἀνώτατον δρόμον ποδ' αὐτῶν. Συνεχεῖς εἰς τὴν 2αν σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ι. Κ. Α.

Τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἐκπληροῖ ἀναμφισβητήτως σπουδαῖον Κοινωνικὸν σκοπὸν. Ἐξασφαλίζει τοὺς ἐργαζομένους ἀπὸ διαφόρους κινδύνους καὶ παρέχει τὰ μέσα διασώσεως εἰς τοὺς, δταν δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ ἐργασθῶν.

Εἰργάσθημεν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς εἰς τὸν τόπον καὶ ἐχαιρέτομεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Θεσμοῦ δταν ἐγένετο.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς ἐπέκτασεως δὲν ἐπέδωκε πλήρως τοὺς ἀναμενόμενους καρπούς. Ἐργοδοτοὶ ἀπέλυσαν τοὺς ἐργαζομένους, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῶσιν μετὰ εἰσφορὰς ὑπὲρ Ι.Κ.Α. καὶ μετὰ ὑποχρεώσεως καταβολῆς ἡμερομισθίων καθ' ἡμέρας δὲν ἔχουν ἐργασίας καὶ οἱ ἐργάται θ' ἀμειβόνταν ἀνεργοῦντες.

Κατέστησε ἐπομένως, προβληματικὴν τὴν θέσιν τῶν ἐργατῶν ἡ ἐπέκτασις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ἀντὶ τὰς ἐλαττώσεως, ἐπὶ ἀπλάστως τὴν ἀνεργίαν.

Νοεὶ ποδ' θέλουν νὰ μάθουν τέχνην δὲν προσλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν ὡς μαθητευόμενοι, πρὸς ἐκμάθησιν μιᾶς τέχνης, χρησίμου δ' αὐτοῖς ἀγῶνα τῆς ζωῆς, διότι φοβόζονται τὴν δημιουργίαν ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ ζήτεια εἶναι μεγάλη. Κάποιος συμβιβασμὸς πρέπει νὰ γίνῃ τῶν διεστῶτων. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοιοῦτος συμβιβασμὸς, ἱκανὸς ν' ἀποδώσῃ θετικωτέρους καρπούς καὶ ν' ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐν συναρτήσει καὶ τῆς σημερινῆς πρᾶξις μιτκόλητος, θὰ χρειαζοθῇ νὰ γίνῃ τροποποίησις τῆς κειμένης Νομοθεσίας, ὥστε νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ περιστολὴ τῆς ἀνεργίας καὶ ἡ ἐκμάθησις τέχνης παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων. Ἀλλως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου ὡς ἔχει θὰ ἔχῃ ὑσάρεστα ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἐργαζομένους.

Τὸ μαθητικὸν σπράσιον

Εἰχμεν ἐσφράξῃ τὴν ἰλὺ.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΙΘ.

Οἱ φάκελλοι. Πολὺς ἔχει γίνῃ λόγος διὰ τοὺς περιφρούς τοῦτοῦ φακέλλου τοῦ συντάσσοντος αἱ ἀρόμδια Ἀρχαί. Φακέλλους τῶν «πόπτων», ὅχι τῆς μορφῆς τῶν σημειῶν, κρητῶν καὶ δη-

δεωδῶν, πραγματοποιήσῃ τὸν μύχιον πόθον καὶ τὸ γλυκὺ ὄνειρον τῆς ζωῆς τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ἡ αὐτοδιάθεσις τῆς Μαρτυρικῆς Κύπρου, αὕτη καὶ μόνον αὕτη θὰ δικαιώσῃ πλήρως τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ὑπερτάτην θυσίαν τοῦ ἀθανάτου ἡρώος Καραολῆ καὶ τῶν ἰσαξίων ἐν ἡρώϊσμῳ, μαρτυριῶν καὶ θυσίας συντρόφων του.

Ἡ δροσερὰ τῆς Ἐλευθερίας αὐρὰ ἡ ὁποία θὰ ζωογονήσῃ τὴν ἀγνοημένην πατρίδα των, μόνον αὕτη δύναται νὰ ἰσοφαρίσῃ μετὰ τὴν πολυτίμητον ζωὴν των, τῆς ὁποίας ἐστερηθήσαν διὰ νὰ χαρίσουν τὴν ἀπολύτρωσιν εἰς πεντακοσίας χιλιάδας ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ἡ ἐξορία εἰς τὴν νησί δα τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ τοῦ Ἐθνάρχου τῆς Κύπρου καὶ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς Μακαρίου καὶ τῶν συν αὐτῶν, μόνον τότε θὰ εὕρῃ ἀντιστάθμισμα, δταν ἡ Διεθνὴς Ἀμφικτυονία χαρίσῃ τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ Ἐλευθερίαν εἰς τὴν πολυπαθὴν πατρίδα τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.

Ἀθήνα Νοέμβριος 1956
Σοφία Ι. Σαρμπη

μιουργοῦν πάντοτε αἱ ὕπηρες, αἱ πληροφορίες καὶ παρακολούθησεως τῆς ξένης Προπαγάνδας καὶ κατασκοπείας. Διετέλεσα προῖσταμένος τοῦ αὐτοῦ ὑπηρεσίας, καὶ γνωρίζω προσωπικῶς τὸν μηχανισμόν. Οἱ Πράκτορες, ἐγνωσμένης ἐντιμότητος καὶ δοκιμασμένης ἐμπιστοσύνης πρόσωπα, παρέχουν πληροφορίες, καταχωροῦνται εἰς τὰ βιβλία αἱ πληροφορίες, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θεωροῦνται ἀκριβεῖς ἂν δὲν γίνῃ ἐπαλήθευσις αὐτῶν καὶ ἂν ἄλλων διασταυρουμένων πηγῶν. Ὅταν γίνῃ διασταύρωσις τῶν πληροφοριῶν καὶ συμπίπτουν αἱ πηγαὶ τῶν πληροφοριῶν τότε ἡ πληροφορία θεωρεῖται ἀκριβὴς καὶ ἐγγράφεται ὁ ὑποπτος εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑπόπτων. Γίνεται δηλαδὴ, ὅπως λέγομεν σήμερον ὁ «φάκελλος».

Εἰς τὸ θέμα ποδ' πραγματευόμεθα τὸ σύστημα τοῦτο δὲν τηρεῖται. Τὸ Κράτος ἔχει ἀφήσῃ πλήρῃ Ἐλευθερίαν εἰς τὰ ἀρόμδια Κρατικά ὄργανα νὰ συντάσσον φακέλλους κατ' ἐλευθερίαν κρίσιν, ἂν ἂν σάνισα, ἐπιπόλαια, ἂν εὐδὲ παληθεύσεως καὶ ἂν εὐδὲ νὰς ἐλέγχου ἐπ' αὐτῶν, ὅσα κια ἀκούουν τοὺς πολίτας, τοὺς ἐλευθέρους Ἑλληνας.

Τὴν τύχην τῶν ἀθῶν ποδ' ἔχουν ἔχει ἐναποθέσει τὸ Κράτος εἰς τὰς χεῖρας οἰουδήποτε «ἐμπιστοῦ» πληροφοριοδότου, ποδ' συμπίπτει πολὺ ἀκριβὴς νὰ εἶναι ἡ πρῶνη Προδότης ἢ καὶ πρῶνη Κομμουνιστὴς καιροσκοπὸς ἢ Ἐθνικὸς καιροσκοπὸς ἢ ἄλλος. Συνεχεῖς εἰς τὴν 2αν σελίδα

πὴν μας τὸ καλοκαίρι, διότι ἐξελέγε ὡς τοποθεσία διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἡ παρὰ τὰ Πλατάνια Ἡγουμένισης χώρας, τελείως ἀκατάλληλος διὰ τὸν προορισμὸν του.

Ἦδη μπορούμε νὰ ἐκφράσωμεν ἐκ νέου τὴν λύπην μας διότι τὸ παρὰ τὰ Πλατάνια ἴδιον οἶκημα, εὐρύχωρον καὶ μετὰ ὅλας τὰς εὐκολίας διὰ τὴν ἀνεγὼν διαμονὴν τῶν παιδίων ποδ' μετέχουν τοῦ Μαθητικοῦ Σχολείου, δὲν προετιμήθη. Ἡ τὸ πολὺ πλησίον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἐν τούτοις προετιμήθησαν δύο στενά διαμερίσματα εἰς τὰ ὁποῖα ὡρολοιαῖα Ἡγουμένισης, μακρὰν τοῦ Σχολείου καὶ ἀνεπαρκῆ διὰ τὸν προορισμὸν τους. Μετὰ 700 δρ. μηνιαίως θὰ εἶχον οἱ ἀρόμδιοι ἐξαιρετὸν διαμέρισμα, μεγάλης χωρητικότητος καὶ ἀποθήκας καὶ πλησίον τοῦ Δημ. Σχολείου. Ἐπροτίμησαν ὅμως ἀκατάλληλα διὰ τὸν προορισμὸν των διαμερίσματα, εἰς τὴν λαχαναγορὰν Ἡγουμένισης, μόνον διότι πληρώσαν 600 δρ. μηνιαίως! Ὅταν βρέχῃ πρὸς τὰ πηγαῖα τὰ παῖδάκια ἀπὸ τὸ Σχολεῖον ἔως τὴν κτραπεζαρία ποδ' ἀπέχει 1 χιλιόμετρον. Καὶ γὰρ αἰκόναμα 100 δρ. μηνιαίως ἐγίναν ὅλα αὐτά. Καὶ ποῖο παιδί τοῦ Συγκοιμιστοῦ Πλατάνων καὶ Βουνοσπηλιάς θὰ προτιμήσῃ νὰ ὑπάρῃ ὑπὸ βροχὴν εἰς τὴν λαχαναγορὰν νὰ φάγῃ λίγο φαγητὸ καὶ νὰ γυρίσῃ ὑπὸ βροχὴν καὶ κρῖν ἀπὸ τὸ σπῆτι του; Γιναίται αὐτό; Ἰσχύουν οἱ γονεῖς γὰρ ἐξέκαμα τὰ παῖδά τους; Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἐσκέφθησαν οἱ ἀρόμδιοι. Ἄν ἦσαν δικά τους παῖδά θὰ ἐσκέπτοντο καθ' ὅν τρόπον ἐσκέφθησαν; Ἀμφιβάλλομεν.

Ἡ ταλαιπωρία τοῦ Ἐθνικοφρόνου

Ὁ ἐκ Σεχώρου φίλος ταέ-

